Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-4 У.52/16
09.02.2017. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Ненада Стојановића, чланова већа, са судским саветником Бисерком Савић, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа Владан Костић, адвокат из Врања, ради поништаја решења тужене Жалбене комисије Државне ревизорске институције, Београд, број 112-4768/2015-09 од 30.11.2015. године, уз учешће Б.Б. из ..., ..., као заинтересованог лица, у правној ствари конкурса, након одржане усмене јавне расправе дана 06.02.2017. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.02.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Жалбене комисије Државне ревизорске институције, Београд, број 112-4768/2015-09 од 30.11.2015. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења председника Државне ревизорске институције, број:112-4519/2015 од 05.11.2015. године, којим се заинтересовано лице, дипломирани економиста, прима у радни однос на неодређено време у ДРИ, на радно место млађи саветник у ревизији, у звању млађи саветник, Сектор за ревизију буџета локалних власти, са местом рада у ..., са осталим подацима као у диспозитиву првостепеног решења.

Тужбом, поднетом дана 31.12.2015. године, тужилац оспорава решење

туженог органа наводећи да је, након спроведеног поступка, конкурсна комисија саставила листу кандидата на коју је уврстила заинтересовано лице, њега и В.В., а да је првостепеним решењем изабран кандидат под редним бројем 1. наведене листе, овде заинтересовано лице. Наводи да је објављеним огласом од 16.09.2015. године, као услов за рад на радном месту млађи саветник у ревизији, са звањем млађи саветник у свим секторима за ревизију, између осталих услова, тражено да кандидати имају завршен приправнички стаж или најмање 5 година радног стажа у државним органима и положен државни стручни испит, а да је изабран кандидат који не испуњава ове услове, што је све констатовано и у решењу којим је примљен. Сматра да је, због наведеног, пријава заинтересованог лица морала бити одбачена као неуредна или одбијена, да је нејасно које критеријуме је тужени имао приликом пријема кандидата и да је пријем заинтресованог лица незаконит, јер је супротан јавном конкурсу и Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у ДРИ. Предлаже да Суд тужбу уважи и поништи оспорено и првостепено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је доставио Суду списе предмета управног поступка и одговор на тужбу у коме наводи да се из текста јавног конкурса за наведено радно место види да су као услови за рад оглашени високо образовање из области економских или правних наука, завршен приправнички стаж или најмање 5 година радног стажа у државним органима, положен државни стручни испит, познавање једног светског језика и познавање рада на рачунару. Даље, након што цитира одредбе члана 103. став 1. и члана 104. став 1. Закона о државним службеницима, наводи да је изабрани кандидат, овде заинтересовано лице, након стеченог високог образовања, као дипломирани економиста обављао послове у Општинској управи Општине Прокупље у трајању од 1 године и 11 месеци, затим послове по Уговору о обављању привремених и повремених послова у трајању од 6 месеци, такође у Општинској управи Прокупље, послове у ЈКП Г.Г. ..., по Уговору о раду од 22.07.2015. године, а послове у ДРИ од 03.08.2015. године, те да не заснива радни однос први пут као дипломирани економиста, будући да има радно искуство у струци дуже од годину дана. Такође, наводи да је првостепеним решењем изабраном кандидату одређен пробни рад и обавеза полагања државног стучног испита, у свему у складу са Законом о државним службеницима, да је добио највишу оцену, као и остали кандидати на листи, али да је увидом у белешку о оцењивању утврђено да је кандидат показао изузетно познавање закона из области локалних власти, висок степен прецизности у комуникацији, као и висок степен мотивације за рад. Предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице је доставило Суду одговор на тужбу, у коме наводи да у целости испуњава услове за радно место на које је примљен и да је процедура спроведена по закону. Предлаже да Суд тужбу одбије.

Управни суд је, у одсуству уредно позваних тужиоца и заинтересованог лица, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), на којој је овлашћено лице туженог органа навела да остаје при одговору на тужбу, да изабрани кандидат испуњава све услове конкурса и да је завршио приправнички стаж, будући да није први пут засновао радни однос. Предложила је да Суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове

није тражила.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, одговора на тужбу заинтересованог лица, списа предмета и речи овлашћеног лица туженог органа и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази:

тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, конкурсна комисија је утврдила списак кандидата међу којима се спроводи изборни поступак, након чега је спровела изборни поступак и председнику Државне ревизорске институције доставила листу за избор кандидата, број 111-3148/2015-09 од 16.10.2015. године, на коју је, као кандидате са истом просечном оценом 3.00, уврстила Б.Б., овде заинтересовано лице, А.А., овде тужиоца и В.В. Даље, у образложењу оспореног решења тужени орган је навео да је председник Државне ревизорске институције, у складу са чланом 57. став 2. Закона о државним службеницима, изабрао првог кандидата са листе за избор, заинтересовано лице Б.Б., који је у изборном поступку, у погледу захтеваних вештина, показао висок степен прецизности у комуникацији, као и висок степен мотивације за рад. Тужени орган је навео да је првостепено решење на закону засновано јер изабрани кандидат у свему испуњава услове конкурса за пријем у радни однос, а жалбени навод којим је тужилац указивао да изабрани кандидат нема положен државни стручни испит, оценио је као неоснован, са образложењем да је изабраном кандидату, као лицу које први пут заснива радни однос на неодређено време у државном органу и које нема положен државни стручни испит, првостепени орган правилно првостепеним решењем одредио пробни рад у трајању од шест месеци и обавезао га да до истека пробног рада положи државни стручни испит, сагласно одредби члана 102. став 1. Закона о државним службеницима.

По оцени Управног суда, чињенице и разлози које тужени орган наводи у образложењу оспореног решења не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву, због чега је оспорено решење донето повредом одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), којом је прописано да свако решење мора, између осталог, да садржи утврђено чињенично стање и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ово с тога што, према схватању Управног суда, у случају када је конкурсом прописано, поред осталих услова и услов да кандидат има положен државни стручни испит, кандидати са положеним државним стручним испитом, поред испуњавања осталих услова, морају имати предност у изборном поступку у односу на кандидате без положеног државног стручног испита, а тек у случају да нико од пријављених кандидата нема положен државни стручни испит, могу се узети у обзир кандидати без положеног државног стручног испита, који се тада примају на рад под условом да тај испит положе до окончања пробног рада. Због наведеног, не могу се прихватити као правилни разлози туженог органа, дати у образложењу оспореног решења, да је примљен кандидат који је, у односу на тужиоца, остварио боље укупне резултате, јер, при неспорној чињеници да заинтересовано лице у време конкурса није имало положен

државни стручни испит, јасно је да је тужилац, као кандидат са положеним државним стручним испитом, што међу странкама није спорно, у односу на заинтересованог морао имати предност приликом избора кандидата. Такав став, уосталом, изразио је и Врховни касациони суд у пресуди Узп. 142/2016 од 02.06.2016. године.

Суд је посебно ценио навод туженог органа да је конкурсом предвиђена могућност да кандидати који немају положен државни стручни испит могу да се приме на рад под условом да положе државни стручни испит до окончања пробног рада, али налази да је та могућност, која је наведена у напомени конкурса, дата за случај да се на конкурс не јаве кандидати који имају положен државни стручни испит.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, са изнетих разлога, тужбу уважио и поништио оспорено решење одлучујући као у диспозитиву, применом одредби чланова 40. став 2., 42. став 1. и 46. став 2. Закона о управним споровима, а у поновном поступку тужени орган је дужан да отклони недостатке на које му је указано овом пресудом и донесе ново, законито решење, дајући за своју одлуку јасне и аргументоване правне разлоге, при чему ће имати у виду правно схватање и примедбе Суда у погледу поступка, које су обавезне за тужени орган, у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 09.02.2017. године, II-4 У. 52/16

Записничар,
Савић Бисерка, с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ